

Državno posestvo v Sv. Juriju v rokah obdelovalcev

V nedeljo so na državnem posestvu v Sv. Juriju pri Celju bili že od štirih užutraj na nogah. Ko se je dan nagibal k popoldnevu je bilo že vse na moč ozajšano. Dekleta so vpletla med zeleno vence cvetilice, ki jih je vzgojil vrtnarski brigadir in predsednik delavskega sveta Alojz Jančič, ki se je trudil, da bi ta dan bil za vse delavce na posestvu res praznično doživetje.

Nad štrideset let že obstaja kmetijska šola v Sv. Juriju. Najstarejši se še spominjajo, kako težko so dobili pod Avstrijo pravico do slovenskega posuka. Pravico do vstopa v šolo so takrat imeli le sinovi premožnih kmetov.

Le redki marljivi fantje so s pripombo župnika in sreskega načelstva doobili dovoljenje za vpis. V staro Jugoslavijo se ta krivica tudi ni popravila. Med okupacijo so spet uvedli nemški jezik, pozneje pa so iz strahu pred partizani Nemci šolo razpustili in uredili v njej prehodno bolnico. Pred razsumom hitlerjevske Nemčije so iz šole odvlekli več živ in mrtv inventar, da od šole ni ostalo drugega kot prazno zidovje. Po osvoboditvi so se z vnemo lotili obnovitvenih del. Posestvo so razširili. Ob ustanovitvi je šolsko posestvo imelo 40 ha zemlje. Ko so pred drugo svetovno vojno dobili še pašnike na Boču, je posestvo imelo 50 ha. Sedaj meri posestvo 400 ha. Zadnja leta so močno poboljšali hektarski donos. Leta 1910 so na njem pridelali 11.8 stotov pšenice, letos pa 29 stotov. Žečmen so dvignili od 9.8 stotov na 30 stotov, rž od 13.5 na 25 stotov. Živine so imeli nekaj 28 glav, danes je imajo 125 glav. Od 40 svinj je število naraslo na 360.

Perutnine imajo 1000 komadov. Prav tako je naraslo število ovac in čebelnih panjev. Tudi zgradili so mnogo. Zgradili so racovnik, nov kokošnjak in pravkar dovršujejo dva nova svinjaka in gnojšče. Lani so zgradili poleg hlevov tudi stanovanjsko hišo ter napeljali elektriko in vodovod na priključeno posestvo na Slomu.

Letos bodo razglasili tudi nove udarne, čeravno so jih v prvem polletju razglasili že enajst.

Dan, ko je predsednik delavskega sveta Jančič prejel v roke ključe državnega posestva, je za njih pomemben. Sklenili so, da bodo skrbeli za to, da še bolj dvignejo donos posestva, da bo v ponos njim in zgled vsem kmečkim gospodarstvom.

DRUŽMIRSKI KMETJE TARNAJO. DA NI KROMPIRJA

Tudi lani so večji družmirske kmetje tarnali, da ni ni krompirja za obvezno oddajo, za skupnost. Letos, ko so tik pred kopanjem krompirja — po nekod so ga izkopali — pa zopet tarnero in jadičujejo, da ni krompirja, ker ga je vzela suša. Tako se izgovarajo iz leta v leto. Toda kdo jim bo verjet. Poglejmo pridelek krompirja na njivah zadružne ekonomije, kjer najdemo gomolje, ki imajo po 30 do 35 kromplirčkov. Beli domaći krompir tudi ni dosti slabši. Zadružna zemlja pa ni prav nič boljša od zemlje večjih kmetov. Sma pa pred odkupom krompirja. Najbrž bo potrebno, da bodo manjši kmetje dali zgled.

F. L.

Letošnji pridelek grozdja je zelo dober

Letos je za vse pridelke letina nekoliko zdoljnega. Tudi grozdje je hitreje dozorelo, le škoda, da so mnogokrat prehitri začeli obirati, boječ se slabega vremena in nočniki obiracev. Pameten gospodar je vseeno počakal. Sele ta teden je napočil pravi čas trgatev.

Letošnji pridelek grozdja je zelo dober. Toča je naredila občutno škodo le v okolici Ponikve in Dobrnu. V teh krajih je pridelek za 20 odst. slabši kot drugod. Najboljši pridelek imajo zadružniki v Zusmu, katerim bo en hektar vinogradov dal 7.000 kg grozdja.

Trgatve menda ne bo delala posebnih težav, vendar ne bo odveč, če po-

sestnike vinogradov opozorimo na nekaj posebnosti glede odkupa. Zelo nekoristno, navado imajo nekateri kmetje, ki mešajo slabše vino med boljše vrste. Pri tem izgubi pridelek na kvaliteti, ker pliva tudi na ceno. Na primer: Sortiran laški rizling ima ceno 4.50 din za maligan. Nesortirani zgubi na ceni, ker za takto vino dobi kmetovalec le 3.85 din. Poleg sortiranja je treba omeniti tudi kletarjenje in pravno sodov. Malo več truda, prinese vinogradniku neprimerno večji zaslužek.

Marsikje, posebno pa še v Savinjski dolini, gojijo samorodnico ali po domače »šmarinico«, ki je zelo škodljiva. Prodaja in odkup takega vina je prepovedana. Pameten vinogradnik bo točaj vina lepo sortiral z željo, da bi bil njegov pridelek uvrščen med najboljše. Tudi ta trud in skrb bosta pri odkupu poplačana. Odkupna podjetja bodo najboljši vina odbrala in jim določila dodatek. Ocenjevali bodo po točkah. Vino, ki doseže 75 točk, bo vinogradniku prineslo 12 odst. dodatka na osnovne prejemke. Od 75 točk naprej pa je na vsako točko 2 odst. dodatek večji. Osnovne prejemke in dodatke bodo plačevali z boni.

-k.

75 LETNICA GASILSKEGA DRUŠTVA V KOZJEM

Preteklo soboto in nedeljo je prostovoljno gasilsko društvo Kozje proslavilo na sčavnici način petinsedemdesetega obletnico obstoja.

Ta proslava je bila za Kozjane velika in častna manifestacija, kajti društvo je bilo ustanovljeno leta 1875 in je četrto najstarejše društvo v naši državi. Prav zato so se kozjanski gasilci marljivo pripravljali za ta jubilej. Obnovili so tudi gasilski dom s stolpom za sušenje cevi, da izgleda kakor nov.

Slavnosti so se pričele v soboto z bakljado in svečano akademijo in nadaljevale v nedeljo z budnicami, povorko, govori, izročitvami pohval zaslужnim gasilcem, mimo hodom in gasilskimi vajami.

Pri slovesnostih so bili navzoči zastopniki ljudske oblasti, množičnih organizacij in gasilskih društev. Poleg teh je bilo navzočih nad 100 uniformiranih gasilcev in 14 uniformiranih gasilk, kar tudi veliko število ostalega občinstva. Slovesnost je potekala nadvečno disciplinirano. Občinstvo je bilo navdušeno nad prikazanimi vajami.

Pri tej priliki je sekretar republike gasilske zveze tov. Zaletel daroval kozjanskemu društvu v priznanje za postrojeno delo 15.000 din, najstarejši aktivni gasilec tov. Brlez pa je dobil 1.000 din. Prepričani smo, da bo to marljivo društvo vztrajalo še naprej na tej poti.

A. S.

KONČNO BO TUDI SINDIKALNI DOM NA MIKLAVŠKEM HRIBU DOGRAJEN

Ljudje so z upravičeno nevoločno gledali pod Miklavški hrib, kjer stoji ogromna nedograjena stavba. Okrajni sindikalni svet se je končno sporazuel z upravo Tovarne emajlirane posode, da bodo dokončali vse dela. — Gradba sicer letos še ne bo gotova, drugo leto pa bo sprejela pod streho okrog sto sančev-delavcev. V domu bo tudi kuhinja. Sobe bodo opremljene in ogrevane s centralno kurajo. Imeli bodo čitalnico in vse higienске naprave.

Celjani bodo tega sklepa gotovo veseli; dobre bi bilo, da bi pričeli z delom tudi pri ostalih nedograjenih stavbah.

-k.

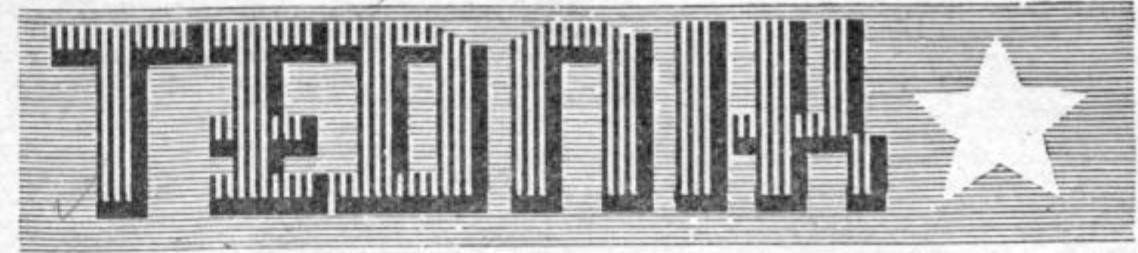
NA ZADRUZNI EKONOMIJI V DRUŽMIRJU BODO LETOS POSEJALI VEC ŽITA

Z globokim oranjem bodo na zadružni ekonomiji v Družmirju začeli v začetku prihodnjega tedna. Orali bodo z Ustrojevimi traktorji. Tudi za setev ozimnega žita se pripravljajo. Lani so posejali 1.75 ha ozimnega žita, letos pa ga bodo 3 ha. Upravnica ekonomije tov. Jonkova pravi, da hočejo tudi družmirske zadružniki prihodnje leto prispevati svoj delež skupnosti z čim večjo oddajo žita.

L. F.

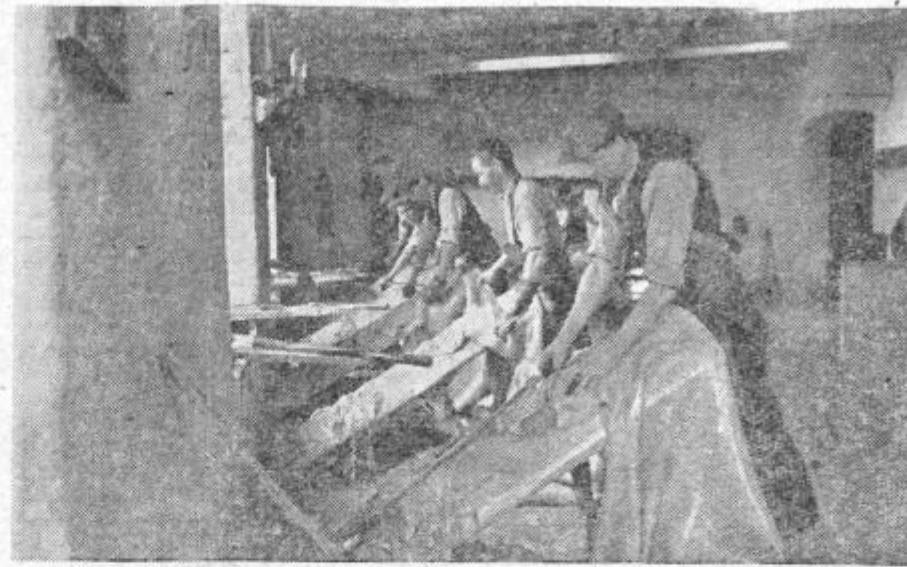
CELJSKI

LET 31.
30. 9. 1950
Stev. 39.
C E L J E

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJEV CELJE-MESTO, CELJE-OKOLICA IN ŠOŠTANJ

Šoštanjski usnjarji po 162 letih gospodarji tovarne

Usnjarji pri delu

Zgodovina šoštanjske tovarne je dolga, saj sega tja v leto 1788. V prejšnjem stoletju so delavci izdelovali usnje s primitivnimi sredstvi, zato proizvodnja ni bila visoka. Barberna gesla naprednejših del, kolektivov so bolj malo prihajala med šoštanjske usnjarje, ki so prenašali tegobe neizprosnega izkoriščanja dočaj mirno. Do druge svetovne vojne je bila tovarna last znanega nemčurja Vošnjaka. Zaradi nalog, ki ga je izvajal Vošnjak nad delavci, so delavci 1. 1936 stopili v stavko.

Toda Vošnjak je s pomočjo orožništva in stavkokazov v treh dneh stavko zarjal. Po stavki je bilo sleherno delavske gibanje prepovedano, delavska društva so morala prenehati z delom. Oblast v Šoštanju, posebej pa v tovarni, je dobil v roke Vošnjaka in njegovih načojih sodelavci. Med okupacijo je romalo mnogo Šoštanjanov-usnjarjev v interracijo in pod strele okupatorjev pušč.

Šoštanjska tovarna ima 4 obrate in sicer v Šoštanju, Slovenjgradcu, Re-

cici in Spodnji Rečici. Polletni plan so obrati dosegli po količini 101 odst. finančno pa 108 odst. V mesecu juliju je bil najboljši obrat Rečici, ki je plan presegel za 30 odst. Brigadni način dela so najboljše uveli v Šoštanju, kjer stalno tekmuje 23 proizvodnih brigad.

Neupravičen izostankov, ali tri-dnevni bolezenskih dopustov v Šoštanjski tovarni ne pozna, najboljši je podplačni oddelek, v katerem dela nosilec medalje dela Ivan Štrebre, ki je v tovarni že 53 let. V lužarni se odlikuje Miha Hliš, večkratni udarnik, ki presega normo povprečno za 10%. Pri izdelavi kroma je najboljša Lojza Grabner večkratni udarnica, ki presega normo do 18 odst. Posebne zasluge za uspene usnjarje imajo še Franc Hleb, Miha Malenšek, Martin Zaušnik, Angela Petek in drugi. Med delavci pri pomožnih obratih se najbolj odlikuje večkratni udarnik Franc Jurjevec, ki je prvi v Šoštanjski tovarni dosegel petletni plan, mormo pregega povprečno za 55 odst., v juliju je presegel normo celo za 77 odst.

Tovarna usnja v Šoštanju spada med največje tovarne usnja v državi, tudi po kvalitetni izdelavi je med prvimi.

Preteklo soboto se je delavstvo vseh obratov zbralo v ozajšani sindikalni dvorani. Po govoru direktorja Stegnarja, ki je glavni direktor usnarske industrije tov. Kumar, predal predsedniku delavskega sveta ključe tovarne. Tako so šoštanjski usnjarji po 162 letih postali gospodarji tovarne, ki so jo s krvavimi žulji postavili njihovi predniki.

L. F.

Volitve skupin Ljudske inšpekcije morajo biti dobro pripravljene

Mandatna doba ljudskih inšpektorjev je potekla, zato morajo še v letušnjem letu biti nove volitve. Najprej so bile volitve predvidene ob koncu zadnjega tromesečja, ker pa so pred nami že volitve v osnovne organizacije OF, je predvideno, da morajo volitve ljudskih inšpektorjev biti do konca oktobra končane. Priprave za volitve naj bodo v skladu s tekočimi nalogami političnih

organizacij v okviru Fronte. Skupine ljudskih inšpektorjev bo najbolj prikladno izvoliti na predvolilnih sestankih osnovnih organizacij OF.

Odbori osnovnih organizacij in upravljeni odbori sindikalnih podružnic bodo sestavljali kandidatne liste in izvajali volitve. Za ljudske inšpektorje naj članji izberejo najboljše člane OF in sindikatov.

Da bi novoizvoljene skupine ljudskih inšpektorjev čimprej začele delovati, morajo odbori OF in sindikalni podružnični zagotoviti, da ostane v novoizvoljenih skupinah, vsaj ena tretjina starih inšpektorjev, seveda le najboljši.

Ljudske inšpektorje bomo volili na sestankih osnovnih frontnih organizacij ali sindikalnih podružnic, s tajnim ali javnim glasovanjem. Vsekakor je treba na teh sestankih predhodno obrazložiti pomen in naloge ljudskih inšpektorjev, ker večina ljudi tega še do danes ne se in seveda tega organa ljudske oblasti ne zna ceniti niti uporabljati. Nadalje je treba ob izvolitvi inšpektorjev gledati tudi na to, da bodo izvoljeni takci ljudje, ki bodo voljni delati v korist skupnosti in ne bodo zanemarjali svojih dolžnosti, kakov se je zgodilo lani, da sploh legitimacij niso dvignili. Take volitve bi dosegle le polovici uspeh. Dosegli bi predvideno število inšpektorjev, kolikor teh izvoljenih ljudi bi res izpolnjevalo dolžnosti, pa bi ostalo vprašanje.

Ljudski inšpektorji dobijo po izvolitvi legitimacije, katere jim izstavijo okrajni ali mestni odbori OF in kontrolne komisije. Pri razdeljevanju legitimacij morajo kontrolne komisije biti elastične, ker morajo izvoljeni inšpektorji dobiti legitimacije osem dni po izvolitvi.

DRŽIČEVA KOMEDIJA

„Dundo Macaje“ V CELJU

Pred gostovanjem Šentjakobskega gledališča 30. IX. in 1. X. t. l.

V tem mesecu je bil v Dubrovniku veličasten festival dubrovniške renesanse. Večer za večerom so pred številnim domaćim in tujim občinstvom vstajali veličastni dokumenti dubrovniške kulture izpred dobrih 400 let. Dubrovnik se je takrat razvzel v materialno in duhovno bogato mesto, ki je resno tekmovalo s kulturnimi žarišči renesančne Italije. Eden izmed najlepših literarnih izdelkov tistih časov je Držičeva razgibana komedija „Dundo Maroje“, ki je bila prvič uprizorjena natančno pred 400 leti (1550). To je komedija čudovitih intrig, velike življenske radosti, smeha, uživanja in celo divje razbrzdanosti, kar vse je ob prelomu iz srednjeveške ožine, zakrnjenosti in vsestranskega utesnjevanja človeškega duha moralno bruhnit na dan. Eksplozija nasilno utesnjene življenske energije je bila tako močna, da se ji ni mogel izogniti niti pisatelj komedije — duhovnik Marin Držič in je napisal nekaj mest, ki se zde poslušalcu našega stoletja včasih celo nekaj spotakljiva. Original je pisan v tipičnem dubrovniškem narečju z močnimi primesmi lokalizirane italijanske. Prevod je skušal rešiti sočne elemente dubrovniške govorice z italijanskim koloritom vred.

Sentjakobsko gledališče, ki stoji tik pred proslavo 30 letnice svojega posmembnega dela, je z uprizoritvijo te komedije v Ljubljani na mogočni turneji po Primorskem, želelo seznaniti široko slovensko občinstvo z veličastnim, lahko trdimo evropskimi vrednotami naše jugoslovanske renesanse. Z istim namenom prihaja gledališče k svoji visoko cenjeni celjski publiki, ki še ni imela prilike videti te odlične komedije. Na predstavo še posebej opozarjamо celjske višješolce, ki v soči obravnavajo obdobje dubrovniške renesanse.

V delu nastopajo: Strukljeva, Flerečka, Kramaričeva, Simončičeva in Grgurevičeva ter Penko, Sadar, Bateljino, Petrovič, Jeršin, Moser, Zakraješek, Demšar, Kovačič, Serjak in drugi.

SPOMINSKO PLOŠČO SO ODKRILI

V nedeljo 17. septembra je krenil sprejet vodnik 300 Ljubjanov v Savinjski vrh 2 km oddaljen iz Ljubnega proti Lučam. Odšli so h grobu ustreljenih partizanskih borcev ranjenec, ki jih je nemški okupator decembra 1944 zaradi izdaje belogardističnih volunmov zajel v partizanski bolnišnicu v Podvolovščeku nad Lučami. Okupator je takrat zajel 17 hudo ranjenih borcev ter jih posej v napol golih v najhujši z

Ob Tednu Rdečega križa

Od 1. do 8. oktobra bo tudi letos v FLRJ Teden Rdečega križa pod geslom: »Delamo za mir in bratstvo vseh narodov sveta.«

Kakor se je po revolucionarnih spremembah v naši družbeni ureditvi preusmerilo delo Rdečega križa, tako se je izpremenil tudi značaj Tedna Rdečega križa. Ta tradicionalna akcija se močno razlikuje od akcij, ki jih je prirejal Rdeči križ v nekdanji Jugoslaviji. Teden RK ni zgolj zbiralna akcija za razdeljevanje miloščin, marveč je v prvi vrsti zdravstveno prosvetna akcija, ki naj zajame široke ljudske množice.

Preden se seznamimo s sodobnimi načinami Rdečega križa, ki dela na tem, da prepreči ali vsaj v čim večji meri ublaži nesrečo, ki zadevajo človeštvo, se oziroma prav na kratko na njegovo razvoj v svetu in doma ter njegovo vlogo v zgodovini človeštva.

Misel na Rdeči križ se je porodila na bojnem polju. Šele 80 let je tega, od kar se je položaj ranjencev in bolnikov v vojni izboljšal. Vse do tedaj je bila usoda ranjenih borcev težka. Na bojiščih so ležali ranjenci, prepuciščeni sami sebi so v mukah umirili. Umirali niso samo hudo ranjeni, ampak tudi taki, ki bi ob pravočasni pomoči ozdravili. Primitivno bojevanje in brezčutnost v vojni nista sovražnim ranjemencem priznavali nikakega ustreznika, pa tudi lastna država jim ni nudila nobene pomoči, dasi so se bojevali za svobodo domovine, se večkrat pa za koristi vladajočega razreda.

Zgodovina starega in srednjega veka omenja redke vdalarje in posamezne, ki so nudili zdravstveno pomoč ranjenim borcem. Tako nastopa tudi na Balkanu Kosovska devojka, ki jo narodna pesem slikuje kot bolničarko. Ti posamezniki so dajali sicer lep zgled, smotrne organizacije pa ni bilo, zato tudi ne pravih uspehov. Potreba po organizirani pomoči je bila vedno bolj očita.

Leta 1859 je bila bitka pri Solferinu v Italiji. Borili so se Franci in Italijani proti Avstrijem. Sodelovalo je 300.000 vojakov. V 15 urah bitke je bilo ubitih in ranjenih 40.000 vojakov, prav toliko pa jih je umrlo v dveh mesecih na posledicah ran. Vojne stranke niso pomagale ranjemencem. Celo napadale so nasprotno vojne bolnice in ambulante, ranjence zanjemale, zdravnike pa često pobijale.

Ves potek bitke opisuje švicarski Francoz Henry Dunant (Anri Dinan) v svoji knjigi »Spomini na Solferino«.

Bifko je opazoval iz bližnje vasice, od koder je tudi organiziral pomoč ranjenem obeh strank. Pomagale so mu tamkajšnje žene. Cerkve in privatna stanovanja je preuredil v ambulante. V svoji knjigi je podal tudi načrt za organizacijo pomoči ranjencem in bolnikom. Takole pravi: »Ali ne bi bilo mogoče, da se osmijejo prostovoljna društva, ki bi med vojno negovala ranjence in bolnike ali bi pravočasno pripravljala vse, kar je za nego potrebno? Ta društva bi v mirnem času pomagala žrtvam velikih poplav, požarov in drugih elementarnih nesreč, a predvsem bi pripravljala vse, kar bi bilo potrebno v primeru vojne, tako da bi bila organizirana in pripravljena, čim bi vojna izbruhnila.«

Ziviljenje in delo ustanovitelja Rdečega križa H. Dunanta prikazuje francoski umetniški film »Človek človeku«, ki ga letos pod pokroviteljstvom RKS predvajajo naši kinematografi in smoga v začetku avgusta gledali tudi v Celju.

V Sloveniji se je pokret začel leta 1879, ko je bilo osnovano »Deželno pomočno društvo za Kranjsko za pomoč ranjencem in bolnikom«. Leta 1902 se je preimenovalo v »Deželno gospojno pomočno društvo RK za Kranjsko« in leta 1918 je društvena uprava odstopila in se organizirala pod imenom »Slovenski rdeči križ«. Leta 1922 je bila pri nas ustanovljena organizacija Podmladka RK.

V drugi svetovni vojni je tako notranj, kakor zunanj politični položaj narekoval tudi ustanovitev organizacije, ki bi pred svetom zastopal interes ljudske osvobodilne borbe in ki bi opravljala vse posle, ki pripadajo nacionalni organizaciji Rdečega križa v vojni in miru.

V štiriletni krvavi borbi se je porodil tudi Rdeči križ Jugoslavije, ozir. Slovenije. Po sklepu NKOJ je bil marca 1944 v Drvarju ustanovljen Rdeči križ DFJ, današnji Jugoslovanski Rdeči križ. Ustanovni občni zbor Rdečega križa Slovenije je bil 18. 6. 1944 v Gradcu pri Crnomlju. Do 20. novembra istega leta je bilo na osvobojenem ozemlju 301 krajevna enota vključenih preko 15.000 članov.

Našim borcem je bila posvečena glavna skrb. RKS je oskrboval sanitetski material, samarijani so nudili ranjencem prvo pomoč, zbirali so razno hrano in obleko ter vršili posebno skrb za otroke. Izvedene so bile razne

akcije kot: akcija za sladkor za dojenčke, akcije za plenice, za mleko itd. Tudi za pogorelice so se vršile razne akcije in se je nabralo mnogo hišne opreme, gospodarskega orodja, perila in denarja. Delovala je propaganda, ki je prikazala inozemstvu vse težave načrtovalne borbe. S članki in fotografijami v inozemskih časopisih je propaganda streljala za tem, da prikaže dejansko stanje in izpostavlja razumevanje v inozemstvu.

Po osvoboditvi je Rdeči križ Slovenije svoje delo nadaljeval bolj organizirano in načrno ob takem sodelovanju prebivalstva, kakršnega zdoljava ne pomni. V vrste članov Rdečega križa Slovenije se je v nekaj mesecih po osvoboditvi vključila ena tretjina vsega odraslega prebivalstva Slovenije in več kot dve tretjini šolskih otrok v Podmladku RKS.

Naloge, ki so tedaj stale pred RK, so bile ogromne. Vsa slovenska zemlja je bila skoraj do tal porušena, okupator je uničil prometna sredstva, tovarne, naselja, vse, kar se je uničiti dalo. Tako je, jasno, v prvi dobi po osvoboditvi Rdeči križ Slovenije usmeril vse svoje sile v pomoč ljudski oblasti.

Po pomoči so mu tistikrat prisločila skoraj vse nacionalne društva Rdečega križa na svetu. Tako je mogel Rdeči križ Slovenije starcem, otrokom, ženam, invalidom in vsem pomoči potrebnim v prvem času po osvoboditvi razdeliti preko 250 vagonov hrane, oblike, perila, plenic, vitaminskih preparativ in drugih potrebnih.

Pomoč je prihajala predvsem iz ZDA, Norveške in Avstralije. Pošiljke RK Amerike so vsebovale tudi stvari, ki so zbirali naši izseljeni v Ameriki.

Toda že ob sami ustanovitvi novega Rdečega križa, še bolj pa v vsakem dnevu po osvoboditvi je postajalo jasno, da ima Rdeči križ poleg te naloge še mnogo drugih, večjih, odgovornostih in važnejših. Rdeči križ je v novi družbeni ureditvi v naši domovini moral postati mobilizator širokih ljudskih množic za zdravstveno in zdravstveno prosvetno delo. Skoraj povsed v Sloveniji je vladala dokajšna zdravstvena zaostalost, mlade matere niso imele pojma, kako naj pravilno negujejo svoje otroke, niso vedele, kako se morajo boriti proti nalezljivim boleznim in kaj morajo ukreniti ob tečni nesreči. Zato je Rdeči križ organiziral široko mrežo zdravstvenih tečajev in sicer: večerne tečaje za prvo pomoč, za zdravstvene aktiviste, za tovarniške higienike, za zadružne higienike in kratke tečaje za nego dojenčkov. — Od leta 1945 do danes je te tečaje uspešno končalo in opravilo izpite preko 8.000 oseb.

Podmladek Rdečega križa je v zadnjem šolskem letu imel vključenih 90 odstotkov vse šolske mladine.

Vsako poletje Rdeči križ Slovenije pripravlja vzorne počitniške kolonije za pionirje in tako skrbi za brezplačno letovanje otrok, katerim je to najbolj potrebno.

Tu so našeti le nekateri odlomki dela Rdečega križa, med tem ko gre po drobno delo v stotine človekoljubnih in zdravstvenoprosvetnih akcij, zavedajoč se, da bo na logatom, ki jih stavi pred nas nos čas, kos le telesno in duševno zdrav in krepak človek.

SLUŽIMO IDEJI MIRU IN BRATSTVA VSEH NARODOV SVETA!

Fizkultura

Slovensko nogometno prvenstvo

KLADIVAR : MILIČNIK (Ljubljana)

2:1 (1:1)

V svoji, doslej najslabši igri sezone je kladički Kladičar minulo nedeljo s težavo porazil mnogo boljšega Miličnika sredi Ljubljane. Dve točki, ki jih je Kladičar po sreči dobil iz nezanimivega srečanja, sta sicer važni, ali dejstvo, da se je enaštorica Kladičarja predstavila pred 5000 gledalci takoj klavzno, zelo zmanjšuje ugled celjskega tekmovalca v Ljubljani.

Najslabši del mostva je bil v nedeljo napad, ki nikakor ne odgovarja moči in ugledu kladičarja. Zaradi tega bo potrebljena temeljita sprememb in samem mostvu, zamenjava nekaj mest ter skoraj celotno izmenjava napadnih igralcev. Dobrajo se doslej v napadu ni obnesel, mnogo boljši je v krilki vrsti ali obrambi, prav tako ne spada tja Bernard, ki ni bil nikdar napadnih igralcev. Kladičar bo v bodici tekma nastopal z močnejšim napadom ter očitano obrambo in v nedeljo bomo imeli priliko videti novo mostvo Kladičarja. B. V.

CELJANI SO IGRALI PRVO WATER-POLO TEKMO

V soboto 23. septembra je bilo v Rimskih Toplicah gimnazijalo plavalno prvenstvo. Tekmovanje je imelo močen in značaj. Saj je sodelovalo preko 100 tekmovalcev. Največje predstevanje je pripravil osmošolec Kladičnik, ki je preplaval 100 m pravo v času 1:19. Rezultat je več kot dober, če upoštevamo, da je vodil v tekmah novih vodstev.

Množične organizacije okraja Celje-okolica priredijo dne 15. oktobra 1950 ob 13. uri v Celju veliko

TOMBOLO

Tombolski dobitki: Motorno kolo 250 ccm, kompletna spalnica, 5 kub. metrov deska, prasič 100 kg, telica 250 kg, koza usnja-boks, 3000 cm, strelne opeke, en krapun podplatov, 6 pr. m. drv. 2000 kg premoga, 4 pr. m. drv. 100 kg pincie, štedilnik, gnojna črpalka, garnitura kuhinjske posode, 3000 kg zivega apna, sadni mlini, športni otroški vozilci, živani planinski čevlji (gojzerji), 3 m blaga za moško obleko, dva odojka, 3 metra blaga za ženski plasti, ročni voz (nosilnost 100 kg). Poleg tega se 2000 raznih praktičnih dobitkov.

Tomboliske karte so v prodaji pri vseh kinetičkih zadrugah, okrajinem magazinu, tranziku in vseh krajevnih odobrib Fronte. Cena tomboliske karte je 40 din. Pohitite z nakupom kart, da ne zamudite ugodne prihrake in velikih dobitkov.

KONCERT gledališkega komornega zboru

v Mestnem gledališču

v sredo dne 4. oktobra in v soboto dne 5. oktobra prirediti »Komorni gledališki zbor« pod vodstvom ravnatelja Egoja Kuneja

KONCERT

slovenskih mojkih zborov v dvorani Mestnega gledališča, obiskrat ob 20. uri.

Ker bo prvi nastop tega kvalitetnega koncertnega zboru v Celju, prizakujemo velenje udeležbe za slovensko petje ljubljanskega občinstva. Na programu so skladbe Deva, Schwaba, Rusta Savina, Jereba, Prelovec, Ribuda in dr.

Vzponimo Celjane, da se tega koncerta ponosito udeležete.

OPOZORILO

kraje ali izgub zivilih in industrijskih načinov. Prizadeti potrošniki prihajajo dnevno na MLO in zahtevajo nove nakaznine. Ker se proučjam ne more ugoditi, nastajajo nejibne posledice.

Nakaznica, bodisi zivilska ali industrijska, predstavlja del blagovnega fonda in je to največji dokument, s katerim si lahko potrošniki nabavijo pripadajoče blago. Ce je nakaznica ukradena, s tem se blagovni fond ni izgubljen (izgubljan v stolnicah celote), tata oziroma najdaljši do prav verjetno nakupil vse artefakte, ki so na nakaznico zagotovljeni. Prav zaradi tega je protizakonito izdajati duplike.

Da se sličnim neljubim posledicam izognemo, svetujemo vsem potrošnikom, da v bodici bolj cuvajo svoje nakaznice. Vsaka nakaznica pa mora biti obvezno izpolnjena. Poverjeništvu za trgovino in preskrbo

OBVESTILO

članom množičnih organizacij

Obveščamo vse množične organizacije, da so Mestni odbor OF, tajništvo AFZ, Uprava za prostovoljno delo pri MOOF, Mestni odbor Zvezne borcev, Okrajni komite LMS Celje-mesto presestili v prostore Mestnega komiteja. Kajuhova ulica 1.

Stalni obiskovalec našega gledališča je še vedno inteligent, to pa je za gledališče v razdobju socializma vse premašilo. Dokler ne bomo pritegnili širokih slojev, dokler ne bo posečanje gledališča. Konstatirati moram, da sindikalne podružnice tozadovno niso izpolnile svoje kulturno-prosvetne naloge. Zlasti tekom letašnje sezone smo to zelo dobro čutili. Razpisali smo abonma, misleč, da si bomo s tem zagotovili za celo sezono stalen obisk vseh premier. Toda kaj se je zgodilo? Kakor je bilo število abonentov v začetku sezone, ko so bili na repertoarju »Kranjski Komedijski«, izredno veliko — zlasti iz vrst sindikalnih podružnic — so pozneje, ko so prišli na vrsto n. pr. Cankarjeve večer in »Ogenj in pepelek«, abonentni trumoma odpovedali in so bile predstave le slabno obiskane. Cim pa so prišla na vrsto gostovanja Maribora in Ljubljane, je bil naval naenkrat velik in tisti, ki k domaćim predstavam niso prihajali, so se naenkrat začeli sklicevati, da so vendar abonentji in imajo pravico do svojih sedežev, dasi so bila vsa gostovanja izven abonmaja. Tačko smo imeli z abonmajem le težave, nepotrebnih prerekanj in zamere, pravega namena, pritegniti stalni kader obiskovalcev vseh predstav pa nismo dosegli. Na drugi strani pa moramo konstatirati, da so prav tisti, ki jim je gledališče v prvi vrsti namenjeno, stalni in redni obiskovalci vseh tistih predstav, ki imajo z umetnostjo, s kulturo in prosveto le malo ali pa nobenih stikov.

V okviru Mestnega gledališča naj se ustanovi »dramski studio« v katerem bi študirali v teku sezone dvoje dramski del, izven repertoarja načrta v specialne študijske namene. V dramski studio naj bi se pritegnili v prvi vrsti talentirani amaterji, ki bi se jih obenemlahko pritegnili kot honorarne igralce. Ta dramski studio bi bil nekakšna gledališka šola za bodoče poklicne igralce. Se eno pereče vprašanje moram priti: prikliči omeniti, ki ga bomo morali

vamo, da Kladičnik do sedaj še ni teknoval. V Celju plavalne sekcije praktično ni! V teh ljudeh bo imel Kladičar brez dvojne dobre kadre. Treba pa je najprej utrditi plavalno sekcijo.

Po plavalnih tekmcih so gimnaziji igrali water-polo tekmo z članom Kladičarjem, ki pa niso registrirani v plavalni sekciji! Tekma je bila za začetnike dokaj živa, vendar tipično začetniška. Gimnaziji so tekmo izgubili z rezultatom 4:2 (0:0). To tekmo naj bi bil miglaj funkcionarjem Kladičarja, da je tudi tu treba začeti ledino. Mile

V nedeljo 1. oktobra ob 16. uri na Glaziju V. kolo slovenskega nogometnega prvenstva

PROLETAREC (Zagorje) : KLADIVAR

Kladičar se bo predstavil v nedeljski tekmi z spremembami mostova in novima igralcem Božičem ter Pančem. Zaradi izkusa izboljšanja kvalitete domačega mostva obeta biti tekma zelo zanimiva. Tudi gostje iz Zagorja so močan ter trd nasproti Kladičarju, zato prijatelji nogometne zoge v nedeljo viši na Glazijo!

Predtekmi: dve prvenstveni nogometni tekmi B mostva Kladičarja ter pionirskega mostva s prič